

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 5
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

พฤติกรรมการณ์ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
Alcohol Drinking Behavior of Kamphaeng Phet Rajabhat University student
ศศิณา เอี่ยมรักษา, รัชนิวรรณ อ่อนศรี, นฤมล ประสาทสี, ฉัตรมณี อาจแสง, อุมภาพร ฉัตรวิโรจน์¹
Sasinapa Aimraksa, Rutchaneewan Onsri, Naruemon Prasratsrida, Chatmani Arjsaweang and
Umaphon Chawirote

¹ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา “พฤติกรรมการณ์ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร” เป็นการศึกษาด้วยรูปแบบการวิจัยเชิงพรรณนา ประชากร คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรจำนวน 3,867 คน กลุ่มตัวอย่าง 400 คน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ

ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการณ์ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร พบว่า เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คิดเป็นร้อยละ 54 ดื่มเครื่องดื่มประเภทเหล้าสี ร้อยละ 50 สถานที่ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้านอาหาร ร้อยละ 32 ดื่มนกับเพื่อน ร้อยละ 62 ดื่ม 2-3 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 58 ปริมาณการดื่มต่อครั้ง 13-15 แก้ว ร้อยละ 44 ค่าใช้จ่ายในการดื่มแต่ละครั้ง 201-300 บาท ร้อยละ 62 ช่วงเวลาที่เริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ช่วงดึก ร้อยละ 56 การแสดงออกหลังการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คุยสนุกมากขึ้น ร้อยละ 36

ด้านการเข้าถึงแหล่งซื้อขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า ที่พักอยู่ห่างจากแหล่งจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 301-400 เมตร ร้อยละ 58 และเป็นร้านขายของชำทั่วไป ร้อยละ 46

ด้านสาเหตุในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในครั้งแรก พบว่า เกิดจากคลายเครียด ร้อยละ 36 และจากเพื่อนชวนร้อยละ 30 ส่วนสาเหตุของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปัจจุบัน เกิดจากคลายเครียด ร้อยละ 35.5

คำสำคัญ : พฤติกรรมการณ์ดื่ม / เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ / นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

Abstract

This research aimed to study Alcohol Drinking Behavior of Kamphaeng Phet Rajabhat University student by the descriptive research . The population was 3,867 students in Kamphaeng Phet Rajabhat University. The sample was 400 students. Research tool was questionnaire. Data analysis was by frequency and percentage. The research result was as followed:

Alcohol Drinking Behavior : students used to drink alcohol (54 %) as followed : colorful alcohol (50 %), the place for drinking was in restaurant (32 %), drinking with friends (62%), drink two and three times a week (58%). 13-15 glasses per drinking times (58%), pay 201-300 bath per time (62%), study drinking at night (56%), after drinking love talking (36%).

Alcohol Sale Approaching, Accommodation is not too far from sale shop approximates about 301- 400 meters (58%), general shop (46%).

First Cause of Drinking: relaxing (36%), friend's requirement (30%). At the present time, the cause for alcohol drinking is for relaxing (35.5%).

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 5 สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

Keyword : drinking behavior / alcohol / Kamphaeng Phet Rajabhat University student

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นเรื่องที่พบเห็นได้บ่อยในสังคม ผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่ใช่แต่ผู้ใหญ่เพียงอย่างเดียวแต่กลับพบผู้ที่ดื่มมีอายุลดลง มาเป็นกลุ่มวัยรุ่น นักเรียน นักศึกษา ซึ่งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ นอกจากจะส่งผลเสียต่อร่างกายของผู้ดื่มเองแล้ว ยังส่งผลก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาทรวมถึงอุบัติเหตุ ที่นำมาซึ่งความสูญเสีย ความพิการ ทั้งของตนเองและผู้บริสุทธิ์คนอื่น ๆ ที่ต้องได้รับผลอันเกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

องค์การอนามัยโลกได้ระบุไว้ว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็น 1 ใน 4 ของกลุ่มที่ทำลายสุขภาพ การดื่มแอลกอฮอล์ เป็นสาเหตุให้ประชากรโลกเสียชีวิตปีละกว่า 2.5 ล้านคน เฉลี่ยนาทีละ 4.8 คน เฉพาะกลุ่มอายุ 15 – 29 ปี เสียชีวิตปีละ 320,000 คน ซึ่งประเทศไทยเป็นประเทศที่มีอัตราการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นอันดับ 3 ของเอเชียรองจากญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ (มติชนออนไลน์, 2555) จากข้อมูลการสำรวจพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในปี พ.ศ. 2557 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ และโครงสร้างข้อมูลสถิติ จำนวนประชากรแยกอายุของกระทรวงมหาดไทย พบว่า ประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประมาณ 17.7 ล้านคนหรือคิดเป็นร้อยละ 32.3 สำหรับผู้ไม่เคยดื่มเลยนั้นมีจำนวน 29.9 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 54.51 และประชากรที่เหลือจำนวน 7.2 ล้านคนหรือคิดเป็นร้อยละ 13.2 เป็นผู้เคยดื่มแต่เลิกแล้ว (เป็นผู้เคยดื่มแต่ไม่ได้ดื่มในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา) ความชุกของนักดื่มมีความแตกต่างกันระหว่างเพศและช่วงอายุอย่างชัดเจนคือ ในกลุ่มผู้ชายประมาณร้อยละ 53 ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใน 12 เดือนที่ผ่านมา ในขณะที่ผู้หญิงดื่มประมาณร้อยละ 13 กล่าวคือความชุกของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเพศชายสูงกว่าเพศหญิงประมาณ 4 เท่า และเมื่อพิจารณาตามกลุ่มอายุ พบว่ากลุ่มประชากรที่มีความชุกของนักดื่มสูงสุดที่สุด คือ วัยผู้ใหญ่ (อายุ 25-59 ปี) โดยใน 12 เดือนที่ผ่านมาดื่มร้อยละ 37.9 รองลงมา คือกลุ่มเยาวชน (อายุ 15-24 ปี) ดื่มร้อยละ 25.2 สำหรับวัยสูงอายุ (อายุ 60 ปีขึ้นไป) ดื่มร้อยละ 17.5 เมื่อเปรียบเทียบข้อมูลในรอบทศวรรษที่ผ่านมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 - 2557 พบว่า ความชุกของนักดื่มในประชากรวัยสูงอายุและวัยผู้ใหญ่มีแนวโน้มไม่ต่างจากเดิมมากนักหรือลดลงด้วยซ้ำ ในขณะที่สัดส่วนนักดื่มในกลุ่มเยาวชนเป็นกลุ่มเดียวที่เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 23.9 ในปี พ.ศ. 2547 เป็นร้อยละ 25.2 ในปี พ.ศ. 2557 หรือเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 1.3 และเป็นการเพิ่มที่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเยาวชนมีแนวโน้มที่จะดื่มหนักในระดับที่เป็นอันตราย จากการสำรวจโครงการเฝ้าระวังพฤติกรรมบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพของนักเรียนมัธยมศึกษา อายุ 12-22 ปี ในประเทศไทย โดยนักดื่มเยาวชนชายมีการบริโภคสูงถึง 118.35 กรัมต่อวัน ที่ดื่ม และ 61.95 กรัมในเยาวชนหญิง ซึ่งล้วนจัดเป็นการดื่มแบบ อันตรายและเป็นการดื่มจนมีเมามา หรือกล่าวได้ว่าเมื่อเยาวชนไทยดื่มจะดื่มปริมาณมากกว่าผู้ใหญ่

จากสถานการณ์ดังกล่าว ปัญหาการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นในยุคปัจจุบันจึงควรต้องมีการเฝ้าระวังและป้องกันอย่างจริงจัง ซึ่งในประเทศไทยได้ให้ความสำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหากจากการดื่มสุราในกลุ่มวัยรุ่นเป็นอย่างมาก รัฐบาลจึงได้ออกพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 มีผลตั้งแต่วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2551 โดยมีสาระสำคัญในมาตรา 31 ข้อที่ 4 ห้ามมิให้โตบริโภคเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ในสถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ และห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษาว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ตามมาตราที่ 27 ข้อที่ 5 และห้ามมิให้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่บุคคลที่อายุต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ ตามมาตราที่ 29 (ราชกิจจานุเบกษา, 2551) เพราะจากปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น ในยุคปัจจุบันที่มีแนวโน้มว่าจะพบในกลุ่มเด็กอายุน้อยลงเนื่องจากวัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงจากพัฒนาการทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม จึงทำให้มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ง่ายกว่ากลุ่มอายุอื่นๆ และจากข้อมูลชี้ให้เห็นว่า ในสังคมปัจจุบันวัยรุ่นมีแนวคิดและพฤติกรรมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เปลี่ยนแปลงไป(ภาณุพงศ์ นาคจู, 2555)

นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มวัยรุ่น มีโอกาสเสี่ยงต่อการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ง่าย เนื่องจากอยู่ร่วมกับกลุ่มเพื่อนๆอีกทั้งพักอาศัยท่ามกลางร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งความหนาแน่นของร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษามีผลต่อการศึกษามีผลต่อการเพิ่มแรงจูงใจในการดื่ม

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 5 สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการวางแผนรณรงค์ลดพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
2. เพื่อศึกษาการเข้าถึงแหล่งซื้อขายแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
3. เพื่อศึกษาสาเหตุ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

วิธีดำเนินงานการวิจัย

การดำเนินการวิจัยเรื่อง“พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์พฤติกรรมการเข้าถึงแหล่งซื้อขายแอลกอฮอล์ และศึกษาสาเหตุ ที่มีต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1-3 มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ภาคเรียนที่ 1 ภาคปกติ ปีการศึกษา 2560 ในการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ ใช้วิธีการหาขนาดกลุ่มค่ากลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 จำนวน 400 คน

ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัย เพื่อคำนวณหาค่าสถิติต่างๆ ได้แก่ ความถี่(Frequency) และร้อยละ(Percentage)

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร พบว่าส่วนใหญ่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นเครื่องดื่มประเภทเหล้าสี สถานที่ที่ดื่มเป็นร้านอาหาร และดื่มกับเพื่อน และพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ที่ดื่มจะดื่ม 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ 13-15 แก้ว ต่อครั้ง โดยมีค่าใช้จ่ายในการดื่มแต่ละครั้งอยู่ในช่วง 201-300 บาท ช่วงเวลาที่เริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะเป็นเวลาช่วงดึกการแสดงออกหลังการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความสุขมากขึ้น

ด้านการเข้าถึงแหล่งซื้อขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า ที่พักอยู่ห่างจากแหล่งจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ประมาณ 301-400 เมตรและส่วนใหญ่จะซื้อจากร้านขายของชำทั่วไป

ด้านสาเหตุในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในครั้งแรก พบว่า เกิดจากความเครียดตรงลงมาคือจากเพื่อนชวนจากการศึกษาพบว่าในปัจจุบันสาเหตุการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อคลายเครียด

อภิปรายผล

ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัยดังนี้

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า ข้อมูลพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำแนกตามประเภท สถานที่ บุคคลร่วมดื่ม ความบ่อย ปริมาณการดื่ม ค่าใช้จ่ายในการดื่ม ช่วงเวลา และพฤติกรรมหลังดื่ม โดยทุกปัจจัยเหล่านี้จะสอดคล้องกันสถานที่ในการดื่มนั้นมีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีราคาแตกต่างกัน จากการศึกษาพบว่ามีเครื่องดื่มเหล้าสีที่ร้านอาหารเป็นส่วนใหญ่เนื่องจากราคาถูกกว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ชนิดอื่นที่สามารถดื่มร่วมกันได้หลายคนและเฉลี่ยค่าใช้จ่ายในการดื่มร่วมกันได้ โดยร้านอาหารจะเปิดในช่วงดึกจึงมีพฤติกรรมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงดึกเป็นส่วนมากหลังจากดื่มแล้วจึงเกิดการมีเมามาและเพิ่มความสุขในการพูดคุยมากขึ้น ดังทฤษฎีที่ว่า เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีชื่อเรียกกันเล่นๆว่า “น้ำเปลี่ยนนิสัย” เพราะเมื่อดื่มเข้าไปแล้วสามารถเปลี่ยนนิสัยผู้ดื่มได้เช่น จากที่เป็นคนขี้อายก็กลายเป็นคนใจกล้าจากคนเงิบ ๆ กลายเป็นคนพูดมาก เป็นต้น โทษและความเสียหายจากการบริโภค

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 5 สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีดังนี้ ทำให้เกิดความประมาท เกิดการขาดสติยั้งคิด สร้างความทุกข์ให้ผู้อื่น มีค่าใช้จ่ายมากขึ้น การบั่นทอนสุขภาพ (อดิศวร์ หลายชูไทย และคณะ, 2544)

ข้อมูลพฤติกรรมการเข้าถึงแหล่งซื้อขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การเข้าถึงแหล่งซื้อขายสอดคล้องกับปัจจัยเหล่านี้คือที่พักอาศัยอยู่ใกล้แหล่งและมีการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ทั่วไปสามารถซื้อได้ง่ายจึงเป็นสิ่งยั่วยุเกิดการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วีรินุช ว่องวรรณกุล และคณะ ที่ว่า จุดจำหน่ายที่ใกล้ที่พักมากที่สุด คือ ร้านขายของชำ (ร้อยละ 88.0) รองลงมา คือ ร้านสะดวกซื้อ (ร้อยละ 6.3) และร้านอาหาร/คาราโอเกะ (ร้อยละ 1.3) การเข้าถึงจุดจำหน่ายเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ที่ใกล้ที่พักมากที่สุด คือ น้อยกว่า 5 นาที (ร้อยละ 83.0) ใช้เวลามากกว่า 10 นาที (ร้อยละ 4.0) วิธีการเดินทางไปยังจุดจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ใกล้ที่พักมากที่สุด คือ เดิน (ร้อยละ 51.0) จักรยานยนต์ (ร้อยละ 7.0) และจักรยาน (ร้อยละ 2.0) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลธิชา โรจนแสง (2555) ที่ว่า พฤติกรรมการดื่มสุราของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ในปี พ.ศ. 2555 พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ดื่มสุราในโอกาสที่ไปเที่ยวกลางคืนกับเพื่อน เพราะเพื่อนชวน โดยซื้อสุราร้านสะดวกซื้อซึ่งเปิดขายตลอด 24 ชั่วโมง ในแต่ละครั้งของการดื่มสุราจะมีค่าใช้จ่ายประมาณ 100-200 บาท โดยเงินที่ใช้ในการดื่มสุราเป็นเงินส่วนตัวที่เก็บสะสมไว้และใช้เวลาในการดื่มสุราแต่ละครั้งประมาณ 2-3 ชั่วโมง กิจกรรมที่นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรดื่มสุราแล้วคือนอนหลับ ส่วนใหญ่บอกว่า การดื่มสุราไม่มีผลกระทบต่อการเรียน (ร้อยละ 80.2) และในอนาคตก็ยังคงดื่มสุราเป็นบางครั้งบางคราวต่อไป (ร้อยละ 80.2) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปีการศึกษา 2557 ที่ว่า พฤติกรรมการดื่มสุราของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มีมูลเหตุและแรงจูงใจในการดื่มสุราของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ผลการวิจัยปรากฏว่าสาเหตุของการดื่มสุราของนักศึกษาเพราะต้องการเข้าสังคมมากเป็นอันดับ 1 อันดับ 2 คือเพื่อนชวนดื่มและอันดับ 3 คือคลายเครียดโดยมีสุราที่ดื่มครั้งแรกคือเบียร์รองลงมาคือเหล้า ครั้งแรกจะดื่มกับเพื่อน ส่วนเมื่อเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยดื่มครั้งแรกในงานเทศกาลรื่นเริงต่าง ๆ ในปัจจุบันส่วนใหญ่จะดื่มสุรา 1-2 ครั้ง/เดือน ช่วงเวลาที่ดื่มคือหลังสอบเสร็จโดยมีการดื่มสุราที่ดับ บาร์ เฮค ส่วนใหญ่จะดื่มกับเพื่อน กิจกรรมที่ทำคือการพูดคุยกันเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาคือการฟังเพลง และการร้องเพลง ตามลำดับ ปริมาณการดื่มแต่ละครั้งจะดื่มหนึ่งกลม/ขวด รองลงมาคือ 3-4 แก้ว ส่วนใหญ่จะไม่ดื่มในมหาวิทยาลัย (ร้อยละ 76.8) และสถานที่ใช้เป็นที่พักดื่มสุราในมหาวิทยาลัยมากที่สุดคือหอพักนักศึกษา (ร้อยละ 9.2) (2) สำหรับค่าใช้จ่ายในการซื้อสุรา จะใช้เงินเก็บของตนเองมากที่สุด รองลงมาคือเงินจากพ่อแม่ ผู้ปกครอง ส่วนใหญ่จะเสียค่าใช้จ่ายในการดื่ม 100-200 บาท/ครั้ง (ร้อยละ 58.9) และบางส่วนเสียค่าใช้จ่ายมากกว่า 500 บาท/ครั้ง (ร้อยละ 6.3) (3) ผลกระทบต่อนักศึกษา ส่วนใหญ่จะใช้เวลาในการดื่มเฉลี่ย 3-4 ชั่วโมง/ครั้งขณะดื่มสุราพบเห็นการทะเลาะวิวาทเป็นส่วนใหญ่

สาเหตุในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เนื่องจากในระดับการศึกษาที่สูงขึ้นมีการเรียนที่ค่อนข้างยาก รวมถึงกิจกรรมภายในมหาวิทยาลัยเยอะ และเป็นช่วงที่ต้องมีการปรับตัวในหลายด้านจึงอาจเกิดเป็นความเครียดส่งผลให้มีการใช้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อการคลายเครียด ซึ่งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นสามารถเปลี่ยนวิธีที่ร่างกายจัดการกับความเครียด โดยลดการปล่อยคอร์ติซอลฮอร์โมน และยืดเวลาที่รู้สึกเครียดออกไปอีก ความเครียดยังสามารถเปลี่ยนความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากการดื่มแอลกอฮอล์ด้วย โดยให้ความรู้สึกสบายๆจากการดื่มแอลกอฮอล์ทำให้กระหายอยากดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้นได้ด้วย ดังทฤษฎีที่ว่า คุณสมบัติของแอลกอฮอล์สามารถทำให้ผู้ดื่มเกิดความรู้สึกผ่อนคลายลิ้มความทุกข์ และเกิดความตึกคะนอง ทำให้ในหลายๆ ครั้ง การดื่มเพื่อลดความเครียด จึงเป็นเหตุผลอย่างหนึ่งของผู้ดื่มและยังเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมให้มีการดื่มอย่างต่อเนื่อง (สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชนฯ)

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ปี 2560 มีข้อเสนอแนะดังนี้

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 5 สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ขอเสนอแนะจากการวิจัย

พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์เฉลี่ยมากถึง 4-5 ครั้งในสัปดาห์นั้น ย่อมกระทบต่อการใช้ชีวิตประจำวันของนักศึกษาแน่นอน และที่สำคัญยังพบว่าการดื่มแอลกอฮอล์ในแต่ละครั้งนักศึกษาพบเห็นการทะเลาะวิวาทด้วย ซึ่งการทะเลาะวิวาทในขณะที่ไม่มีสติหรืออยู่ในอาการที่เมาสุราครองสติไม่ได้ก็นำมาสู่การทำร้ายร่างกายกัน การไม่เข้าใจกัน อันจะนำมาสู่การแตกความสามัคคีในหมู่คณะ คณะผู้วิจัยเห็นว่าพฤติกรรมนี้เป็นผลกระทบต่อนักศึกษา ควรใช้ 61 มาตรการด้านกฎหมายหมายเข้ามาบังคับใช้ เช่น กฎหมายที่ห้ามผู้ที่มีอายุไม่ถึง 20 ปีบริบูรณ์บริโภคเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ เป็นต้น

จากผลการศึกษามหาวิทยาลัยควรส่งเสริมให้นักศึกษาที่ยังมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งส่วนใหญ่มีการเข้าถึงแหล่งซื้อขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ง่าย มีการได้รับอิทธิพลจากสื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์และมีสาเหตุมาจากความเครียด จากกลุ่มเพื่อนในการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

จากการวิจัยในครั้งนี้รัฐควรกำหนดนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การซื้อขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รวมถึงมาตรการเกี่ยวกับการโฆษณาประชาสัมพันธ์จากสื่อต่างๆ ในการป้องกันและลดพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา เพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติ และพฤติกรรม และเป็นแนวทางในการรณรงค์ป้องกัน หรือ กิจกรรม ลด ละ เลิกการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เช่นนี้ต่อไป

ขอเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยในครั้งนี้เป็นงานวิจัยที่ศึกษาในภาพรวมกว้าง ๆ เพื่อที่จะได้ทราบถึงพฤติกรรมของนักศึกษาในภาพรวมเท่านั้น การวิจัยในครั้งต่อไปน่าจะมุ่งเน้นถึงการเปรียบเทียบพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ในแต่ละชั้นปีเน้นกลุ่มเป้าหมายโดยตรงไม่ว่าจะเป็นตัวนักศึกษาผู้ดื่มเอง ผู้ประกอบการหรือแม้กระทั่งมาตรการของมหาวิทยาลัยเองว่าได้เข้มงวดหรือบังคับใช้กฎระเบียบมากน้อยขนาดไหน

เอกสารอ้างอิง

- ชลธิชา โรจนแสง. (2550). พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น.ขอนแก่น.
 ชลธิชา โรจนแสง. (2555). พฤติกรรมการดื่มสุราของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น. วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัย
 บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2,(1), 59-70.
 ภาณุพงศ์ นาคว. (2555). พฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่ :
 โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
 มติชนออนไลน์. (2555). คนไทยดื่มแอลกอฮอล์เป็นอันดับ 3 ของเอเชีย. สืบค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2560 จาก
<http://m.matichon.co.th/readnews.php?newsid=1328532921&grpId=03 &catid=19>.
 ราชกิจจานุเบกษา. (2551). พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.๒๕๕๑. สืบค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2560
 จาก <http://old.ddc.moph.go.th/law/showimg5.php?id=77>.
 ลักขณา ศรีวัฒน์. (2544). จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
 ลักขณา อินทร์กลับ. (2551). พฤติกรรมการดื่มสุราและการรับรู้ผลกระทบจากการดื่มสุราของนักศึกษา
 สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพตะวันตกและปริมณฑล. มหาวิทยาลัยคริสเตียน.
 วีรบุษ ว่องวรรัตนกุล และคณะ. (2551). การเข้าถึงแอลกอฮอล์การรับรู้และการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุม
 เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 ของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม และผู้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
 รอบรู้ เขตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม. มหาสารคาม.
 สิทธิโชค วรานุสันติกุล. (2546). จิตวิทยาสังคม : ทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพมหานคร : ซีเอ็ดยูเคชั่น.
 สุตรา ไพศาล (2546). พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493. กรุงเทพฯ.

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 5
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

- สำนักมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม. (2549). การดื่มสุราและผลกระทบต่อสุขภาพจิต. สืบค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2560 จาก http://www.cas.or.th/data/seminar/13Dec06/Symposium_A/A4_2.pdf?PHPSESSID=baa541d91f15603f22396e9c4085f34a.
- สุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ และคณะ. (2553). พฤติกรรมการดื่มสุราของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปีการศึกษา 2551. มหาวิทยาลัยสุรนารี. นครราชสีมา.
- อ้อยทิพย์ ถานันตะ. (2550). วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ขอนแก่น.
- อนุวัติ คุณแก้ว. (2556). การพัฒนาตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการเป็นสมาชิกประชาคมอาเซียน. เพชรบูรณ์. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- อัญชลี เหมชะญาติ และศรีวรรณ ยอดนิล. (2555). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี. วารสารการศึกษาและพัฒนาสังคม. 8(1) : หน้า 115-128
- อดิศวร์ หลายชูไทย และคณะ. (2544). การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกและการดื่มแบบเม้าท์วอร์น้ำของเยาวชน อำเภอเมือง จังหวัดอุตรดิตถ์. อุตรดิตถ์.

The 5th Kamphaeng Phet Rajabhat University National Conference